

# د حضرت یوایل نبی کتاب - ماخذ انبیاء

## پېژندگلو

حضرت یوایل پېغمبر دا پېغام راوړی چې د مالک خدای ورغ راروانه ده. او ټول بنی اسرائیل د دې لوټې ورغ په انتظار ؤو چې کله به خدای پاک د قومونو عدالت کوی او وفادارو له به اجر ورکوی. خدای پاک منصف دے او گناه له سزا ورکوی. خو بیا هم خدای پاک رحیم دے او هغوی له معافی ورکوی څوک چې توبه وباسی. کله چې مالک خدای راشی نو څوک چې د هغه نه دی د هغوی دپاره به دا د خوف ورغ وی خو ایمانداران خوشحالی کولے شی ځکه چې د هغوی گناهونه معاف شوی دی. حضرت یوایل نبی د قحطی د ملخانو مثال ورکوی. لکه څنگه چې د قحطی ملخان هر څه بربادوی نو داسې به د مالک خدای ورغ هم وی او هر هغه قوم به تباہ کوی چې کوم د مالک خدای سره بې وفا وی. حضرت یوایل هر چا ته منت زاری کوله چې توبه وباسی او د مالک خدای راتلو ته تیار شی. مونږ ټول انسانان یو او نه شو کولے چې خدای پاک یواځې په خپلو کوششونو رضا کړو نو حضرت یوایل نبی یوه بله زبردسته پېشگوټې وکړه. هغه د هغې ورځې انتظار کوی چې کله به خدای پاک د خپل پاک روح په وسیلې سره مونږ د دې جوگه کړی چې هغه رضا کړو نو خدای پاک فرمائی چې زه به خپل روح په ټولو خلقو نازل کړم. نو د دې نه دا خبره ثابتیږی چې د مالک خدای پېغام همپشه رښتینے او قابل اعتماد وی، نو دا پېشگوټې هم پوره شوه او دا تر اوسه پورې هغه وعده ده چې ایمانداران یې نن هم دعوی کوی. د حضرت یوایل نبی دا پېشگوټې په اعمال د رسولانو ۲: ۱۷ کښې سر ته رسېدلې ده. د حفظ کولو دپاره ۲: ۳۲ آیت ”هر څوک چې د مالک خدای په نوم مدد وغواړی هغه به بچ شی.“

۱ د مالک خُدائِ کلام چي په يوايل د فتوايل په زوئ نازل شو.

## د مُلخانو حمله

۲) اے مشرانو، دا واورئ. تاسو ټول غور شئ، څوک چي په دې مُلک کښي اوسېږئ. ولې ستاسو په ژوند کښي يا ستاسو د پلار نيکه په ژوند کښي داسې څه کله پېښ شوي دي؟ ۳) دا خپل اولاد ته ووايئ، او هغوي دې دا خپل اولاد ته ووايي او داسې دې دا ياد تر نسلونو پورې تازه وي. ۴) د قحطۍ د مُلخانو د لښکرو نه چي څه پاتې شو، هغه غټو مُلخانو وخورل، چي د غټو مُلخانو نه څه پاتې شو نو هغه وړو مُلخانو وخورل، او څه چي د وړو مُلخانو نه پاتې شو، نو هغه نورو مُلخانو وخورل. ۵) اے شرابيانو، ويښ شئ او وژاړئ، اے مے څښونکو، تاسو ټول افسوس وکړئ، د نوؤ ميو په وجه افسوس وکړئ، ځکه چي دا ستاسو د شونډو نه رابښکلې شول. ۶) د هغوي ټول لښکر زما په مُلک حمله وکړه، چي طاقتور او د شمېر نه بهر دي، د هغوي غاښونه د زمري په شان تېره دي او د هغوي دارې د زمري په شان دي. ۷) هغوي زما د انگورو بوټي تباه کړي دي او زما د اينخرو ونې يې تباه کړي دي، پوستکي يې ترې نه ويستي دي او تباه کړي يې دي، د دې ځانگې يې خالي او لغړي پرېښودې دي. ۸) لکه د هغه پېغلې وژاړئ چا چي د ماتم جامې اغوستې وي او د خپل چنغول په مرگ ژړا انگولا کوي. ۹) د غلې او د څښلو نذرانې د مالک خُدائِ په کور کښي ختمې شوې. هغه امامان ژاړي څوک چي د مالک خُدائِ په وړاندې خدمت کوي. ۱۰) پتي تباه شوي دي، زمکه اوچه شوه، غله تباه شوه، انگور ضائع شو، او د زيتونو تېل ختم شول. ۱۱) اے زميدارانو غمژن اوسئ، اے د انگورو د باغ ماليانو، ژړا کوئ، د غنم او د اوريشو دپاره غمژن شئ، ځکه چي د فصل پتي تباه شوي دي. ۱۲) د انگورو بوټي اوچ شو او د اينخرو ونې وچې شوې، د انارو ونې، د کجورو ونې، او د سيوانو ونې او ټولې مېوه دارې ونې وچې شوې دي. او يقيناً د خلقو خوشحالي ورسره ورکه شوې ده. ۱۳) اے امامانو د ټاټ جامې واچوئ او

وڙاري، او ماتم وکړي تاسو څوک چې په قربان گاه کښې خدمت کوئ. راشي، ټوله شپه د ټاټ په جامو کښې تېره کړي، تاسو څوک چې د مالک خدای په حضور کښې خدمت کوئ. ځکه چې ستاسو د خدای کور د غلي او د څښلو د نذرانو نه محروم شو. (۱۴) د مقدسې روژې نیولو اعلان وکړي، او د خلقو مقدسه اجتماع راوغواري. مشران او د ملک ټول خلق د مالک خدای د خپل خدای پاک کور ته راوغواري او مالک خدای ته وڙاري. (۱۵) افسوس په هغه ورځ، ځکه چې د مالک خدای هغه د قیامت ورځ رانزدې ده، په کومه به چې قادر خدای تباهی راوی. (۱۶) زمونږ خوراک زمونږ د سترگو په وړاندې غیب شو، او خدا خوشحالی زمونږ د خدای پاک په کور کښې بنده شوه. (۱۷) تخم د زمکې لاندې اوچ شو. د غلي گودامونه خالی او وران وچاړ پراته دی، خمې تشې او ماتې شوې ځکه چې تخم اوچ شوی دی. (۱۸) څاروی د لوړې نه چغې وهی، د څاروو رمې اخوا دخوا پرېشانه گرځي ځکه چې د هغوی دپاره شینکې نشته، تر دې چې د گډو رمې هم په تکلیف کښې دی. (۱۹) اے مالک خدایه، زه تا ته د مدد دپاره فریاد کوم، ځکه چې اور د څرېدو ځایونه وسوزول او لمبو د ټولو پټو ونې وسوزولې. (۲۰) تر دې چې ځنگلي ځناور هم تا ته فریاد کوی ځکه چې د اوبو نهروونه اوچ شوی دی، او د اور لمبو په صحرا کښې څرن ځایونه وسوزولی دی.

## د مالک خدای د قیامت ورځ

۲ (۱) په صیون کښې بیگل وغږوي، او زما په مقدس غره د جنگ اعلان وکړي. او د دې ملک اوسېدونکی دې ټول د یرې نه ولرزیږي، ځکه چې د مالک خدای د قیامت ورځ راتلونکی ده، بلکې نزدې ده. (۲) دا د تورې تیاري او غم ورځ ده، د گڼو وریځو او تورو تیاریو یوه ورځ ده. لکه څنگه چې د سحر ریا په غرونو راخوړیږي داسې یو لوی او طاقتور لښکر راروان دی، چې داسې به نه پخوا چا لیدلې وی او نه به په راتلونکی وخت کښې کله راشي. (۳) د هغوی نه وړاندې اور هر څه وسوزوی، او د هغوی شاته د

اور لمبې روانې وى. د هغوى په وړاندې ملك لکه د باغ عدن په شان ښکلې پروت دى. خو د هغوى نه وروستو زمکه لکه د صحرا په شان شى او د هغوى نه هيڅ شى بچ نه پاتې کيږي. (٤) هغوى په ليدلو کښې د آسونو په شان ښکاري، او هغوى د جنگي آسونو په شان منډې وهى. (٥) د جنگي گاپو د شور په شان هغوى د غرونو په څوکو په ټوپونو تېرېږي، او داسې ټسار کوى لکه کله چې اور گيا ه سوزوى او يا لکه چې طاقتور فوج جنگ ته روان وى. (٦) د هغوى په نظر کښې قومونه يره کښې دى، او د هر چا مخ د يرې نه زېږ دى. (٧) هغوى لکه د جنگيالو په شان حمله کوى، او د فوجيانو په شان په دېوالونو ورخېژي. هغوى ټول په قطار کښې سيدها ځي، او د خپلې لارې نه اخوا ديخوا نه اوږي. (٨) هغوى يو بل له ديكې نه ورکوى، هر يو په خپله لاره نېغ ځي. او هغوى د صفونو په صورت کښې د دشمن په مورچو ورننوځي. (٩) هغوى په ښار باندې حملې دپاره ورغړ وهى، او په دېوالونو يې په منډه وراوږي. هغوى کورونو ته وراوږي او په کرکيانو باندې لکه د غلو په شان ورننوځي. (١٠) هغوى چې وړاندې ځي زمکه خوځيږي، آسمان لړزېږي، نمر او سپوږمى تياره شى، او ستورى نور نه ځليږي. (١١) مالک خدائ د خپل لښکر نه وړاندې لکه د تندر گړزېږي. د هغه لښکر د شمېر نه بهر دى، او هغوى طاقتور دى څوک چې د هغه حکم منى. د مالک خدائ د قيامت ورغ عظيمه، او سخته يروونکى ده. څوک دا برداشت کولى شى؟

## د توبې ويستلو حکم

(١٢) مالک خدائ فرمائى چې، ”اوس هم تاسو سره موقع شته چې خپل ټول زړه سره ما ته په روژه نيولو، په ژړا او ماتم کولو سره راوگرځئ. (١٣) د خپل خفگان دپاره خپلې جامې مه شلوى خو د هغې په ځاى خپل زړونه وشلوى.“ مالک خدائ خپل خدائ پاک ته راوگرځئ، ځکه چې هغه رحمان او رحيم دى، هغه زړه غصه کيږي او د هغه مينه نه ختمېدونکى ده، او هغه دا غواړي چې معافى وکړي او سزا ورنه کړي. (١٤) چا ته پته

ده، کېدې شی چې هغه بدل شی او زړه یې نرم شی او د لعنت په ځای برکت درکړی. او تاسو لکه د مخکېني په شان د غلې او د میو نذرانې مالک ځدای خپل ځدای پاک ته پیش کړې شی. (۱۵) په صیون کېني بیگل وغږوئ، د مقدسې روژې اعلان وکړئ، او خلق مقدسې اجتماع له راوغواړئ. (۱۶) ټول خلق راغونډ کړئ، او غونډه مقدسه کړئ، مشران، ماشومان او واپره ماشومان راغونډ کړئ. ناوې او زلمې د خپلې خپلې کوټې نه راوغواړئ. (۱۷) هغه امامان چې د مالک ځدای په حضور کېني خدمت کوی، هغوی دې د ځدای پاک د کور د پیوپی او د قربانگاه په مینځ کېني ودریږی او ژړا دې وکړی. هغوی دې داسې دُعا وغواړی، ”اے مالک ځدایه خپل خلق بچ کړه. خپل خاص میراث مه د خدا کوه. هغوی مه پرېږده چې بې ایمانه غیر ملکيان ورپورې ټوټې وکړی څوک چې دا وائی، د بنی اسرائیلو ځدای پاک هغوی پرېښودی دی څه؟“

## د مالک ځدای جواب ورکول

(۱۸) نو بیا به مالک ځدای په خپل ملک غېرت وکړی، او په خپلو خلقو باندې به مهربان شی. (۱۹) مالک ځدای به هغوی ته جواب ورکړی چې، ”گورئ، زه تاسو له دومره غله دانه، نوی مې او د زیتونو تېل درکوم چې ښه ډېر وی او پرې ماړه شی، زه به بیا هیڅکله تاسو د نورو قومونو د خدا نه کړم. (۲۰) زه به ستاسو نه د شمال ټول فوجیان لرې وشړم، او هغوی به زه خوشی صحرا او وران ملک ته وشړم. او د هغوی وپرومبی دستې به مشرقی سمندر ته او وروستی به یې مغربی سمندر ته وغورزوم. او د هغوی سخا شوی لاشونو نه به بدبوی خپزی او په هر طرف به خورپړی. یقیناً چې مالک ځدای غټ کارونه کړی دی. (۲۱) اے زمکې، مه پرېږه، خوشحالی وکړه او خوشحاله اوسه، یقیناً چې مالک ځدای غټ کارونه کړی دی. (۲۲) اے ځنگلی ځناورو، مه پرېږئ. ځکه چې د صحرا د څرن زمکه راشنه کیږی. ونې به دوباره د مېوو نه ډکې شی، بیا به د اینځرو او د انګورو بوتې ښه ډېر ډک شي. (۲۳) اے د یروشلم خلقو خوشحالی وکړئ. په

مالک خدائ خپل خدائ پاک کبني خوشحالی وکړئ. ځکه چې هغه په وفاداری سره په تاسو د خزان بارانونه وکړل. هغه په تاسو د مخکبني په شان د خزان او د سپرلی دواړو ډېر بارانونه راوړی. (۲۴) درمندونه به بیا د غلي نه ډک شی، او چاټی به د نوؤ میو او د زیتونو د تېلو نه تر خولې خولې پورې ډکې شی. (۲۵) مالک خدائ فرمائی چې، ”زه به تاسو ته د نقصان شوی فصل تاوان درکړم کوم چې د قحطی، ملخانو، غټو ملخانو، وړو ملخانو او نورو ملخانو خوړلی ؤو. دا زما لوی لېسکر وو چې ستاسو خلاف مې درلېرلې وو. (۲۶) تاسو سره به د خوړلو دپاره هر څه ډېر تېر وی ترڅو چې تاسو بڼه ماره شی، او تاسو به د مالک خدائ خپل خدائ پاک د نوم شکر گزاری وکړئ، چا چې ستاسو دپاره معجزې کړې دی. نو بیا به هیڅکله زما خلق ونه شرمیږی. (۲۷) نو بیا به تاسو پوهه شی چې زه د خپلو خلقو بنی اسرائیلو په مینځ کبني یم، او دا چې زه مالک خدائ ستاسو خدائ پاک یم او زما نه بغير بل څوک نشته. نو بیا به هیڅکله زما خلق ونه شرمیږی.

## مالک خدائ د خپل روح رالېرلو وعده کوی

(۲۸) د دې ټولو کارونو کولو نه وروستو به زه خپل روح په ټولو خلقو نازل کړم. ستاسو زامن او لویه به نبوت کوی، ستا مشران به خوبونه وینی، او ستاسو ځوانان به رویا گانې وینی. (۲۹) په دې ورځو کبني به زه هم په نوکرانو سپرو او بنځو دواړو خپل روح نازل کړم. (۳۰) زه به په آسمانونو او زمکه کبني ډېرانونکی نښې یعنې وینه، اور او د لوگی برجی ښکاره کړم. (۳۱) نمر به تور شی، او سپوږمی به لکه د وینو تکه سره شی مخکبني د دې نه چې د مالک خدائ د قیامت هغه لویه او هیبتناکه ورځ راوړسیږی. (۳۲) خو هر څوک چې د مالک خدائ په نوم مدد وغواړی هغه به بچ شی. او څه به په یروشلم کبني د صیون د غره نه وتبستی، لکه څنگه چې مالک خدائ فرمائی دی، او هغوی به په بچ شوو کسانو کبني وی څوک چې مالک خدائ راغوبستی وی.

۱ نو گورئ، په هغه ورځو او په هغه وخت کښې، کله چې زه د يهوداه او يروشلم قسمتونه بحال کړم، ۲ زه به ټول قومونه رايوځاي کړم او هغوی به لاندې د يهوسفط وادی ته راولم. هلته به زه د هغوی خلاف عدالت شروع کړم، د خپل ميراث يعنې د خپلو خلقو بنی اسرائیلو په خاطر، ځکه چې هغوی زما خلق د قومونو په مينځ کښې خواره واره کړی دی او زما ملک يې په خپل مينځ کښې تقسيم کړی دی. ۳ هغوی زما په غوره شوو خلقو په خپلو کښې پچه واچوله. او هغوی د کنجرو حاصلولو دپاره هلکان خرڅ کړل، او د ميو څښلو دپاره يې پېغلې جينکې خرڅې کړې. ۴ اے د صور، او صيدا او د فلسطيه ټولو علاکو، اوس تاسو سره زما خلاف څه دی؟ ولې تاسو ما نه د هغه څه بدل اخلي چې ما کړی دی؟ که تاسو داسې کوئ، زه به په تېزۍ او تندۍ سره په تاسو هغه څه وکړم، څه چې تاسو کړی وی. ۵ ځکه چې تاسو زما سپين زر او سره زر واخستل او زما قيمتی خزاني مو خپلو مندرونو ته يوړې. ۶ تاسو د يهوداه او د يروشلم خلق په يونانيانو خرڅ کړل او هغوی دې د خپل ملک نه لری ولېرل. ۷ گوره زه به هغوی د هغه ټولو ځايونو نه واپس راولم په کومو کښې چې تاسو خرڅ کړی دی، او زه به ستاسو په سرونو هغه څه راولم، کوم چې تاسو کړی دی. ۸ زه به ستاسو زامن او لويه د يهوداه په خلقو خرڅ کړم، او هغوی به دوی په لرې ملک سبائيانو باندې خرڅ کړی. ما، مالک خدای دا وفرمائيل. ۹ د قومونو په مينځ کښې دا اعلان وکړی چې د جنگ دپاره تيار شی، خپل ټول جنگيالی راوغواړئ، ټول جنگيالی نزدې راشی او حمله وکړئ. ۱۰ د خپلو قلبو د يوو نه په ټکولو تورې جوړې کړئ او د خپلو بوتو د قينچيانو نه نېزې جوړې کړئ. کمزورې دې هم ووائی چې، ”زه تکړه يم.“ ۱۱ اے ټولو قومونو د هر طرف نه زر تر زره راشی، او په وادی کښې رايوځاي شی. اے مالک خدایه، اوس خپل لښکر راوغواړه. ۱۲ قومونه دې راپاڅی، هغوی دې د يهوسفط وادی ته لاړ شی. هلته به زه مالک خدای ناست يم، چې د گېرچاپېره ټولو قومونو عدالت

وکریم. (۱۳) د هغوی بدکاری پوره لویه ده، لور وچلوئ ځکه چې فصل پوخ شوې دے. راشی، انگور د پښو لاندې چځنی کړئ ځکه چې د انگورو لنگری پکه ده. او د ذخیره کولو چاټی تر خولې پکه ده. (۱۴) په زرگونو زرگونو خلق د عدالت په وادی کښې دی. ځکه چې د عدالت په وادی کښې د مالک خدای د قیامت ورځ رانزدې ده. (۱۵) نمر او سپوږمی به تور شی، او ستوری به نور نه ځلیری. (۱۶) مالک خدای به د صیون نه وغرمبیری، او د یروشلم نه به لکه د زمري وغوربیری، آسمان او زمکه به ولرزیږی. خو مالک خدای به د خپلو خلقو بنی اسرائیلو دپاره د پناه ځای او مضبوطه قلعه وی.

## د خدای پاک د خلقو دپاره برکت

(۱۷) ”نو بیا به تاسو ته پته ولگی چې زه، مالک خدای ستاسو خدای پاک، په خپل مقدس غر صیون کښې اوسېږم. یروشلم به مقدس وی، او د پردی وطن لښکر به بیا هیڅکله هغه فتح نه کړی. (۱۸) په هغه ورځ به د غرونو نه نوی مے څڅیری، او غونډو نه به پی بهیږی، او د یهوداه ټولو ولو کښې به پیرې اویه روانې وی، او د مالک خدای د کور نه به یوه چینه بهیږی چې د کیکر وادی به اویه کوی. (۱۹) خو مصر به وران ویجاړ شی، او ادوم به بیابان شی، ځکه چې هغوی د یهوداه په خلقو ظلم وکړو، او هم د هغوی په خپل ملک کښې یې بېگناه خلق ووژل. (۲۰) خو یهوداه به د تل دپاره آباد وی، او یروشلم به تر ټولو نسلونو قائم پاتې شی. (۲۱) زه به د هغوی د قتلونو بدل اخلم کوم چې تر اوسه پورې ما نه دے اخستے. ځکه چې مالک خدای په صیون کښې اوسیری.“